

Aarhus Bispeembede.

Aarhus, den 24. September 1947.

Som Svar paa det høje Ministeriums Skrivelse af 15. d. M. (4. V. 225) angaaende Forslag til Lov om Stiftsbaandsløsning skal jeg tillade mig at bemærke følgende.

Stiftsbaandsløsning vil, saa vidt jeg kan skønne, være en højst uheldig Ting, idet et Stift i væsentlig Grad er et geografisk Begreb. Dette har altid været Tilfældet, og det gælder ogsaa, hvor en Kirke kun omfatter et Mindretal af Befolkningen som f. Eks. med Hensyn til den biskoppelige Kirke i Skotland.

Lovforslagets Fremkomst har formentlig til Hensigt at muliggøre Ansættelsen af den første kvindelige Præst, og jeg vilde finde det ønskeligt, om denne Ansættelse — som vi ikke kan undgaa — kunde gennemføres paa anden Maade og en Stiftsbaandsløsningslov undgaaes.

Men skal det fremsendte Forslag gøres til Lov, henstiller jeg, at det ændres saaledes, at der atter lægges Vægt paa Geografien paa den Maade, at Stiftsbaandsløsning kun kan finde Sted, hvor alle (begge) Sogne i et Pastorat med stort Flertal begærer det og alle (begge) Præster i et Pastorat begærer det. Inden det afgørende Menighedsmøde bør der aabnes Mulighed for ny Tilgang til de kirkelige Valgliste og ny Valgliste affattes.

Desuden bør det efter min Mening være umuligt for en Provst at løse Stiftsbaand uden at ophøre med at være Provst.

Hoffmeyer.

Kirkeministeriet.
